

forandret. Afdelingscheferne bliver foresatte for Distriktscheferne i det Omfang, som bliver bestemt i en Instruks, men de staa under Generaldirektøren. Ordrene vil fremtidig i Distrikterne kun gaa til een Mand, i Stedet for at Direktørerne nu kan instruere deres Bestyrere i henholdsvis Drifts-, Bane- og Maskinafdelingen. Medlemmerne af Generaldirektionen kan ikke være saaledes inde i de daglige Driftsforhold som de Embedsmænd, der virker i Afdelingerne, og derfor er det, at den paatænkte Ordning virker decentraltiserende. Jeg tror, at denne Sammen- dragning af, hvad Ministerens Forslag og Flertallets Forslag indeholder, er fuldstændig korrekt og klart og tydeligt betegner den Retning, som det i Fremtiden er Meningen at følge indenfor Statsbanernes Styrelse.

Jeg kan ikke være enig med den højtærede Minister, som syntes at nære den Opfattelse, at der i Virkeligheden ikke er nogen synderlig Forskel paa Flertallets og Mindretallets Forslag. Efter min Opfattelse er der en stor Forskel, en Forskel, som jo ogsaa den ærede Ordfører for Mindretallet (Jensen-Sønderup) gentagne Gange har søgt at fastslaa. Mindretallets Forslag er nemlig bygget paa Generaldirektionens Erklæring, der tilstræber at samle alt i Generaldirektionen, det vil altsaa sige en meget stærk Centralisation, endogsaa en Centralisation, der kommer til paa enkelte Punkter at virke udover den nuværende Centralisation. Den ærede Ordfører for Mindretallet har ganske vist gentagne Gange udtalt, at ogsaa han ønskede Decentralisation. Men hvis det skal lykkes med den Organisation, Mindretallet foreslaar, bliver jo Magten, som den højtærede Minister i sin sidste Tale ganske rigtigt var inde paa, stykket ud til 10 à 14 i Stedet for til 3 smaa Generaldirektører, saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet ynder at udtrykke sig. Jeg kan ikke se, at dette er en Fordel, tværtimod er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, at det vil være meget uheldigt at have saa mange smaa Generaldirektører, der maaske hver for sig hævder sin Myndighed indenfor sit eget Omraade, uden at der er en stedlig Autoritet, som er i Stand til at bringe et Samarbejde i Stand mellem alle disse Sektionsledere. Jeg tror, det vil være af overordentlig stor Betydning for Statsbanernes Økonomi, at der er en saadan Ledelse, som kan søge at forene paa den bedste Maade det Arbejde, som foregaar ude i Distrikterne, og søge

at forene Ledelsen, hvad enten den angaar Driften eller Banelegemet. Derfor har jeg den Opfattelse, at der er en meget betydelig Forskel paa Flertallets og Mindretallets Ændringsforslag, som gaar imod det, vi hidtil har ment at ville gøre, naar vi skulde gaa til en Ændring af Statsbanernes Styrelse. Forholdet er nemlig det, som jeg ogsaa har tilladt mig at udtale adskillige Gange, at hvorledes denne Ordning bliver udført, efter at den er vedtaget her paa Rigsdagen, vil i det væsentlige komme til at bero paa den Mand, som kommer til at sætte det hele i System og udarbejde de Instruks, som skal klarlægge Kompetenceforholdet mellem de forskellige Distriktsorganer. Om det hele skal lykkes saaledes, som det har været Tanken, beror i Virkeligheden paa, om det kan lykkes at finde de rette Mænd til at sætte det i System. Men nu skulde vi være bange for, mente den ærede Ordfører for Mindretallet (Jensen-Sønderup), at slaa dette fast; vi skulde tage Sagen i to „Tempi“, fordi det ikke gaar an at gennemføre denne Sag i eet „Tempo“; man kan ikke vende om, siger han, hvis man bliver ked af den nye Ordning. Nej, det kan være vanskeligt nok, men det tror jeg ogsaa bliver ganske overflødigt. Jeg er vis paa, at hvis det lykkes at finde de rette Mænd til at gennemføre denne Ordning, vil man ikke blive misfornøjet med den, saa skal den nok vise sig at staa sin Prøve.

Det er besynderligt, at hver Gang der her paa Rigsdagen er Tale om Statsbanernes Styrelse, hævdes det fra mange Sider, at den skal være forretningsmæssig, at vi skal have forretningskyndige Folk i Spidsen for Ledelsen, og derfor skal man stille Ledelsen noget friere. Men det ender sædvanligvis med, at Ledelsen bliver bundet endnu noget fastere. Jeg mindes saaledes, at den Gang vi gennemførte Takstloven, var det ogsaa stærkt fremme, at Administrationen burde stilles noget friere. Det blev udtalt fra mange Sider; men det endte med, at den paa adskillige Punkter blev bundet noget stærkere, end den havde været tidligere. Det vil jeg nødtig skulde blive Tilfældet her. I andre Lande, hvor man vil have en virkelig forretningsmæssig Ledelse af et eller andet „Væsen“, er man slet ikke saa ængstelig. Mange Gange er de Love, man der gennemfører, i Virkeligheden kun et Skema, som man overlader det til Administrationen at udfylde. Saaledes gaar man frem for Eks. i det praktiske England. Jeg kan i saa Henseende nævne den store Forsikringslov,